

Profetens mamma är död

Profetens moders död och hennes tillstånd i Akhirah ^[206]

Buraidah (må Allah vara nöjd med honom) berättade:

"Vi gick ut med Allahs Sändebud ﷺ tills vi nådde platsen känd som Waddaan [207]. Han sade: '(Stanna) på era platser tills jag återvänder.' Han gick sedan iväg (en stund). Han återvände sedan med ett tungt (hjärta) och sade: 'Jag besökte Muhammads moders grav och bad min Herre om tillstånd att be om förbön (för henne), men Han gav mig inte tillstånd. [208] Och jag brukade förbjuda er från att besöka gravarna, men nu kan ni besöka dem.'" [209]

I en annan berättelse lyder det:

"Vi gick ut med Allahs Sändebud ﷺ under erövringen (av Mecka). Han steg av (sitt riddjur) och vi var ungefär tusen ryttare tillsammans med honom. Han bad sedan två Rak'ah, vände sig sedan mot oss med tårarna strömmande ur ögonen.

Omar ibn Al-Khattab gick till honom och sade: 'Må min fader och moder offras för dig, O Allahs Sändebud! Vad är det frågan om?' Han sade: 'Jag bad min Herre om tillstånd att be om förlåtelse för min moder, men Han beviljade det inte mig; så mina ögon började fälla tårar av barmhärtighet för henne på grund av (straffet av) Elden...'" [210]

Buraidah (må Allah vara nöjd med honom) berättade:

[Profeten gick mellan gravarna] tills han nådde en grav och satte sig bredvid den, och folket satte sig runt honom. Han började skaka på huvudet som om han talade med någon, och sedan började han gråta. Omar närmade sig honom och sade: Vad får dig att gråta, O Allahs Sändebud?! Han sade: "Detta är graven av Aminah bint Wahb. Jag bad min Herre om tillstånd att besöka hennes grav, och Han beviljade det mig. Jag bad om tillstånd att be om förlåtelse för henne, men Han beviljade det inte mig. Kärleken till henne överväldigade mig och fick mig att gråta." Buraidah sade: Jag hade aldrig sett en stund då han grät mer än den timmen. [211]

Abu Huraira (må Allah vara nöjd med honom):

Allahs Sändebud besökte sin moders grav och grät, och fick dem runt honom att gråta, och sade: "Jag bad min Herre om tillstånd att be om förlåtelse för henne men det beviljades inte mig, och jag bad om tillstånd att besöka hennes grav och det beviljades mig; besök därför gravarna, ty det påminner er om döden." [212]

Några ytterligare fördelar från den engelska återgivningen av Shaikh Al-Albanis Sahih As-Seeratin Nabawiyyah:

[213] Som en försiktighetsåtgärd mot Shirk tog Profeten följande steg (i sammanhanget av att göra bilder och dyrka vid de rättfärdigas gravar):

i) Han förbjöd oss från att göra bilder och statyer, som i Hadithen av Aisha och Ibn Omar (må Allah vara nöjd med de), och han ﷺ sade att de som gör bilder kommer att straffas svårt i Helveteselden och det kommer att sägas till dem: "Ge liv åt det ni har skapat." [214] Även i denna tid ser vi de kristna, hinduerna och buddhisterna göra statyer och målningar och dyrka dem. [215]

ii) Det andra steget han tog var att förstöra alla bilder och statyer och jämna ut alla permanenta gravar, som har rapporterats från Hadithen av Ali (må Allah vara nöjd med honom). [216]

iii) Det tredje steget var att förbjuda att göra graven permanent, eller vitkalka den, eller skriva på den, eller bygga någon konstruktion över den (som Masajid och kupoler). [Sahih Muslim] [217]

iv) Profeten var väl medveten om att denna Ummah (nation) skulle följa i Bokens folks fotspår - som byggde tillbedjansplatser över sina Prophets gravar [Sahih Al-Bukhari och Sahih Muslim] [218] och gjorde dem till platser för festligheter [Sunan Abu Dawud] [219]. Så det fjärde steget var att förbjuda folket från att besöka gravarna. Sedan gav han dem tillstånd enbart för att öka deras åminnelse av det kommande livet. Men detta tillstånd gavs under erövringen av Mecka, dvs. nära slutet av Profetens uppdrag.

I islams tidiga stadier förbjöd Profeten besök vid gravar eftersom folket under Jahiliyyah (okunnighetens dagar) var djupt rotade i Shirk, och judarna och de kristna hade de rättfärdigas gravar omvandlade till tillbedjansplatser och dyrkade dem, sökte deras hjälp och kallade på dem i svårigheter. När Bokens folk (judarna och de kristna) befann sig i ett

sådant dåligt tillstånd, kan man väl föreställa sig mushriks tillstånd.

Profeten förbjöd de nya muslimerna från att besöka gravarna på grund av allt som pågick. Tillståndet att besöka gravarna beviljades först efter erövringen av Mecka, vilket är nära slutet av Profetens uppdrag. Tillståndet gavs när islam hade blivit utbredd och folket hade blivit fasta i sin Imaan (Tro) och fruktan för att de skulle falla i Shirk hade minskat.

Dessutom informeras vi i samma Hadith om skälet till tillståndet att besöka gravarna - att det påminner en om det kommande livet. Det är möjligt att påminna sig om det kommande livet endast om graven är enkel, vilket påminner oss om att vi skapades av denna jord och till den ska vi återvändas. Men om man skulle gå till de så kallade "Awliyaa's" gravar, som är täckta av mycket kostsam Ghilaaf (tyg); välbyggda och dekorerade i marmor och stenar; och välstrukturerade inuti en kupol, då är det omöjligt att det skulle påminna en om det kommande livet.

Exemplet på detta är den världsberömda konstruktionen - Taj Mahal, som faktiskt är en Maqbara (gravplats) för den Mughaliske kungens hustru. Människor från hela världen besöker den, inte för att den påminner dem om döden eller det kommande livet, utan enbart för att beundra skönheten i dess konstruktion och som sightseeing. Men från denna Ummah finns det de som har motsatt sig Profetens ﷺ läror och tagit gravarna som tillbedjansplatser. Så vi har Ajmerees, Tijaanees, Disookees, Jilaanees bland de många gravdyrkarna. Må Allah skydda oss och våra barn från att någonsin falla i Shirk.

Slut på citat.

Fotnoter:

[206] Detta kapitel har i sin helhet hämtats från den engelska översättningen av Sahih Seerah An-Nabawiyyah av Shaikh Al-Albani av Abu Sahl Fahad bin Nawwaab Barmem.

[207] (Mohammed Thajammul Hussain Manna:) Denna händelse inträffade efter att Profeten och en majoritet av hans följeslagare hade migrerat till Madina.

[208] Shaikh Al-Albani sade i Sahihus-Seerah: I en annan berättelse från Musnad Ahmad (23003) och Musannaf av Ibn Abee Shaibah (11808) finns

tillägget: "Så mina ögon började fälla tårar av barmhärtighet för henne på grund av (straffet av) Elden." Se "*Ahkaam Al-Janaaiz*" (s. 188).

[209] Musnad Ahmad (23017).

[210] Musnad Ahmad (23003 och 23038). Se Al-Irwa Al-Ghaleel (3/225) och Ahkaam Al-Janaaiz (s. 188). Från Abu Sahl Fahad bin Nawwaabs kommentarer i hans översättning av Shaikh Al-Albanis Sahihus-Seerah. Se även Sahih ibn Hibban 981 från 'Abdullah ibn Mas'ood.

[211] Dalail An-Nabuwah av Al-Baihaqi (1/189-190). Shaikh Al-Albani sade att denna Hadith är Sahih i hans Sahihus-Seerah. (Se Abu Sahl Fahads engelska översättning.)

[212] Sahih Muslim (976), även rapporterad av Imam Ahmad (i hans Musnad) och andra.

[213] Dessa fördelar författades av Abu Sahl Fahad i fotnoterna till detta kapitel i den engelska översättningen av Shaikh Al-Albanis bok.

[214] Sahih Al-Bukhari och Sahih Muslim. Imam Al-Nawawi sade: "Våra följeslagare och andra lärda sade: att göra bilder av levande varelser är ytterst haraam och en allvarlig synd, eftersom stränga varningar har utfärdats mot det i Ahadith. Oavsett om bilden är gjord för att användas på ett respektlöst sätt eller för andra ändamål, är det haraam att göra den i alla fall, eftersom det innebär att man försöker efterlikna Allahs skapelse, oavsett om bilden ska visas på ett plagg, matta, mynt, kärl, vägg eller vad som helst. Vad gäller bilder av träd, kamelsadlar och andra bilder där inga levande varelser förekommer, är dessa inte haraam. Detta är regeln om att göra bilder." (Sharh Sahih Muslim, 14/81). (islamqa.info |7222)

[215] Vi behöver göra ett förtydligande här att oavsett om man gör en bild för tillbedjan eller inte, gjorde Profeten Muhammad ﷺ det Haram (Förbjudet) utan begränsning. Undantag som fotografier för identifikation och statliga filer är undantagna av alla Ulama.

[216] Abul-Hayyaj Al-Asadi berättade att 'Ali (bin Abi Talib) sade till honom: "Ska jag inte sända dig på samma uppdrag som Allahs Sändebud ﷺ sände mig? Lämna inte en bild utan att utplåna den, eller en hög grav utan att jämna ut den." Sahih Muslim 969a, 969b. (Imam Muslim namngav kapitlet för denna Hadith: Bok 11, Kapitel 31: Befallningen att jämna ut graven.) Thumamah bin Shufa berättade: "Vi var med Fadalah bin 'Ubaid i romarnas land, och en av våra följeslagare dog. Fadalah beordrade att

hans grav skulle jämnas ut, och sade sedan: 'Jag hörde Allahs Sändebud befalla att den skulle jämnas ut.'" Sunan An-Nasai 2030. (Imam An-Nasai namngav kapitlet för denna Hadith: Bok 21, Kapitel 99: Att jämna ut gravar om de har gjorts höga.) Se även Jaami At-Tirmidhi 1049 och Sunan Abi Dawud 3218.

[217] Jabir sade: Allahs Sändebud förbjöd att gravarna skulle vitkalkas eller användas som sittplatser (för folket), eller att en byggnad skulle byggas över dem. Sahih Muslim 970a. Imam Muslim namngav kapitlet: Förbudet mot att vitkalka gravar eller uppföra konstruktioner över dem. Se även Sunan Abi Dawud 3225 och Jaami At-Tirmidhi 1052.

[218] Sahih Al-Bukhari 1390, Sahih Muslim 530b, Muwatta Imam Malik – Bok 9, Hadith 88 (arabiska 419).

[219] Sunan Abi Dawud 2042.

Utdrag ur boken 'The Biography of Prophet Mohammad ﷺ' vol. 1 av Mohammad Thajammul Hussain Manna.